

Bilag 17.

København, den 23. Maj 1941.

De 107 ubemidlede børnerige Familier med Statstilskud i Henhold til Lov Nr. 153 af 13. April 1938, som bor i Arbejdernes Andelsboligforenings Afdeling 32 c, Emdrupvænge, tillader os herved at forelægge følgende:

Da vi i sin Tid flyttede ud i Rækkehusene, var det maanedlige Varmebidrag fastsat til 15 Kr. Siden er dette maanedlige Beløb forhøjet først til 20 Kr. og nu med Virkning fra den 1. Juni i Aar til ikke mindre end 35 Kr. maanedlig, altsaa en samlet Forhøjelse paa ikke mindre end 133 pCt. eller med 20 Kr. hver Maaned — i Virkeligheden er Forhøjelsen endog meget grellere, idet det varme Vand og de fire af vore fem Radiatorer staar lukkede, hvilket ogsaa forvolder os Udgifter paa anden Maade, bl. a. større Gasforbrug.

Efter denne sidste Forhøjelse ligger den maanedlige Husleje (inkl. Varmebidraget) nu saaledes (efter Fradrag af det offentlige Tilskud):

	Andelshavere.	Ikke-Andelshavere.
Familier m/ 5 Børn eller derover	84,50 Kr.	92,00 Kr. pr. Md.
— m/ 4 —	96,00 —	103,50 — - —
— m/ 3 —	106,00 —	113,50 — - —

Det siger sig selv, at vi for langt de flestes Vedkommende er ganske ude af Stand til at klare saadanne Huslejer. Den sidste Forhøjelse af Varmebidraget er ganske simpelt *ensbetydende med en Tvangsopsigelse af de fleste af os.*

Forhøjelsen paa 20 Kr. om Maaneden betyder for en Del af os en Ophævelse af Tilskuddet til vore Børn, og for os alle en væsentlig Undergravelse af det. Allerede ved Indflytningen i sin Tid var det for de fleste af os med store Betænkeligheder, at vi flyttede herud, fordi vi var klar over, at det kun var ved at strække vor Økonomi til den yderste Grænse, at vi selv med Tilskuddet kunde have Raad til at bo herude i disse for Børnene saa gode Lejligheder og Omgivelser. Siden har Arbejdsløshed, Arbejdsfordeling, Prisstigninger og Skattestigninger paa snart sagt alle Omraader undergravet vor Økonomi, saa Stillingen selv uden denne sidste Forhøjelse af Varmebidraget var blevet noget nær uudholdelig for mange af os. Med denne sidste Forhøjelse er det udelukket, at Flertallet af os længere kan følge med.

Hvis ikke der omgaaende gribes ind, bliver denne sidste Forhøjelse ensbetydende med en Tvangsopsigelse i hvert Tilfælde af de børnerige Familier.

Allerede bortset fra Forhøjelsen var Forholdene fortvivlede for mange af os, og det var derfor med store Forventninger, der var set hen til den Forhøjelse af Lovens Satser, som for nogen Tid siden blev omtalt i Dagspressen. Imidlertid synes dette Spørgsmaal paa det sidste igen at være stillet i Bero.

Vi tillader os derfor indtrængende at opfordre rette offentlige Myndigheder — Indenrigsminister, Arbejds- og Socialminister, Rigsdag, Borgmester og Kommunalbestyrelse — omgaaende at træffe Foranstaltninger til at Lovens Satser bliver forhøjet betydeligt.

Endvidere henstiller vi til Arbejdernes Andelsboligforenings Ledelse, om ikke denne Forhøjelse af Varmebidraget i Afdeling 32 c — der utvivlsomt ligger langt over de Grænser, man kender andetsteds fra, selv private Husejere — er ganske urimelig, hvad enten Aarsagen nu ligger i forkerte Indkøbsdispositioner eller i Varmebidragets Udregning. Vi mener, at der øjeblikkeligt maa træffes Foranstaltninger til at rette Forholdet, saa Varmebidraget igen kan komme ned paa et rimeligt Niveau. Ligeledes